



Kerho No 4.

Cl.
Kerho ilmestynyt 28 p:n 1. kkk.
1931

Toimittajat. Raino Pesola.
Alli Raskinen.

Tloisuudesta.

Kirj: Kulkija-poika.

Jokainen ihminen on kuin raken-
nus, jossa on huoneita, toissa paljan
ja toissa vähän, toisissa kauniita,
toisissa rumia, ja noissa huoneissa
asukkaita, orokrataisia, hyviä ja
mielilyttäviä yhtä hyvin kuin pahoja
ja vastenmielisiäkin. Silloin tällöin
kohtaamme ihmisiä, jotka säteilee
hyvyyttä aivan kuin aurinko
säteilee lämpöä, hyvyyden henget
ovat ottaneet hänet asunnokseen
ja painavat limansa koko meidän
olemukseemme. Viha ja raakius
on saanut haltuunsa muutamia
ihmisiä, ahneuden nautinnon- ja

kunnianhimon, ei myöskään tarvitse
kärsiä asunto puolesta, muutamissa
ihmisissä on saannut sijansa-
kärsivällisyys ja tyytyväisyys,
toisissa ahkeruus ja uskollisuus.

Lurulla on amat temppelinsä ihmisten
keskuudessa, ja ilo etsii myös ihmis-
sydäntä itselleen pysyväksi alttariksi

"Kerran eräs kysyi minulta kuinka
sinä jaksat olla aina niin iloinen?
Etkö sinä koskaan väsy? Eivätkö
vastoinkäymiset tunnu sinusta
harmillisilta? Eikö elämä tunnu
jaskus raskaalta taakalta, jonka alle
on naantya? Tuntuuhan se, ja
luonnollisesti minä myös väsyn
ja harmittelen, jos kaikki ei käy
taivani mukaan. Mutta tuo kaikki
ei saa sammuttaa iloani, sillä ilo
on arvokkaampi kuin menestys
ja lepo ja elämän annit. Jos me(menes)

menetämme ilomme, niin mitä meille
sitten enään jää? Jos meillä on varal-
lisuutta, niin saamme kyllä manen-
laisetkin tarpeemme tyydytetyksi
mutta kuin meillä ei ole iloa, niin ei
varmaankaan ole parhainpaankaan
elämään tyytyväinen. Jos olemme
kauniit saavat ylpeys ja turhamai-
suus sijansa sydämessämme, jälle
ilolla ole siellä varmaa tyyssijaansa -
Tavallisesti ajatellaan, että iloon
pitää olla jokin aihe, ja totta se
onkin vaikka iloinen ihminen
hyvin voi iloita ilman minkään-
laista, ilon aiheita. Myöntäkäämme
nyt ensin, että iloon tarvitaan
ilon aihe. Mutta minkälainen aihe
siihen tarvitaan? Useimmat ovat
iloisia saadessaan hyvää ansiota
mainetta kiihosta ja n. e. p. Nyt
tarvittaisiin vain että kaikkea

tuota hyvää olisi aina tarjolla, niin
ihmiset kenties olisivat iloisia,
sanon "kenties" Lilla ehkäpä ihmiset
alkaisivat kaiken tuon hyvän
saadessaan vaatia jolakin enempää
voidakseen olla iloisia, ja niin olisi
tyytymättömyydellä taas sijansa
maanjäällä, ja tuo mahdollisuus
kaikkien toiveitten täyttymisestä
olikin vain haave, ihmisethän
eivät saavuta kaikkea tuota hyvää,
mista he iloitsisivat, eivät ainakaan
kaikki, ja jollei nyt olisi muita
ilon aiheita, niin iloa olisi hyvin
vahan maailmassa.

(Toivo Paasila)

Suuron kärkeä.
Kirjoitanut Humina.

Enrimäinen kärky.

Minä olen sinun rakas morri-
aines ei sinun jiedä mita
kiinni ottaman.

Toinen kärky.

Ei sinun jiedä turhaan lauru
man ystäväsi nimeä. vaan
vaikene aina kunnititä kyrytöi
on.

Kalmas kärky.

Musta' nukkuu lepopäivän
että gakat olla illalla
Touhussasi.

Kelijäs kärky.

Älä tottele vanhempiasi
jos itse tiedät paremmin.

Viides käsky.
Älä tapa vaan hitalleen
kyllä saapuristaa.

Kuudes käsky.
Älä valehtele vaan puhu
aina lisänkanssa.

Seitsemäs käsky.
Älä varasta vaan ota aina
kun saat.

Kahdeksas käsky.
Älä hermostu.

Yhdeksäs käsky.
Älä himoitse lähimmäises huo
nelta muulta kuin lausitu
van jumitteessa.

Kymmnes kårsky.

Ala' himoitse lähimäresi
akkaa tahi palvejaa gas
ei net sinua metlytä.

Kotiseutukeräilyjä

Lue: Matti: K. (Kokailut K. Anttila.)

Ennen ilta puhluna tarinoives-
sa, Pohkavalkeon ympärillä, on syn-
tynyt monet arvotukset. Johanko
kätkeytyy monasti hieno nerouskin.
e m seuraava joka ehkä on tapauksesta muoraa-
tunut arvotuksiksi:

Kynsrikäs tuli metasta vei! mei-
rån jäivän tienon lossen läivän ikku-
nalta. Pellon parannuksen parta alle
syyäkseen.

Kynsrikäs oli haukka
jo jäivän tietona oli ennen kukka
joka laulullaan ilmoitti alkovasta
jäivän tulosta. Pellon parannuk-
sella tarkoitetaan tunkiota jassa

haukka kukon söi

(Kunt. Elias Rönkäkoski)

Juraava arvatus on kertomaan
mukaan savalaisilta kulkeutunut
näille main:

Minä näin kukon metässä jalka
oli, silimät, kun viispikaria päässä!
Korvat, kuin heijolusikat.

Minä huusin vaan ei huiskahleutunut,
kun mie ryysin viisaomaan herra
jumala! korvas kumarra, se minet et
kynnet krapisi, jo sararo vajisi tok
munkin puuhun jilkitti.

Ruhalla tarkotetaan

jänistä

(Kunt. E. R.)

Käyhäjoen äitin laulomia hehta
lauluja.

Eräsikin ottaa laulussaan huomioon
tulevaisen elämän ja mihinkä hän
on lasta tuutiva. Ja minkälainen on
oleva maisen matkan pästä lepo kam-
mia

Tuuti lasta luonelahan tuonne kir-
ken kammioon jos on tyyä turvas-
katto hiemo hieka jettomaa.

(Laule Liisa Jettokangas)

Lapsen mielialoja seuraten on
syntyneet laulutkin toiset rauhoit-
tavia, ja toiset pientä ilaisuutta syn-
nyttöviä. Niinkuin seuraavassa esiintyy laur-
lajihastues itsekin, kuin kyryy.

Olekkos nähnyt meidän yubkia tuolla
kangaon lairassa. Jollon pitkät sar-
vet päässä ja kibi kibi kyllät kaulossa.

Bert: Siina Jujukan

Miten hieno väistö on laulun tekijälle
ollut siinä tuutitellussaon laste, että
minkälainen sävel ja sanat on tehvä
rauhoittevon vaikutuksen lapseen saa-
rakseen se rauhalliseksi ja unen vaiju-
vaksi:

Piun paun yjikkusta linnun jai-
kaa vaon, piun, paun paunpali lullen
paunpali yaa.

alokujan lau
(Matti Lehtikangas)

Janan sutkauksia.

Kerran sano: Flaaron Huikki tyypän-
hensä.

Päivä näkyy sanoi Nikolai kun
pottua kallisti

Hei luitua sano Lession jussi kun
sarikrooppiin putos

Tämä viimeinen sutkaus on vain
kurittelua eikä käytännössä koetettu

Tapaus on seuraava joitakin aikajo-
takaperin oli kiviään kangosta maa-
lattu punaseksi. Ja ensi kerran kun
Lession jussi näki, maalauksen jät-
keen kiviään, oli hän hämmästyynyt
että oli muutamia askeluita astunut
takaperin ja purannut sarikrooppiin.
Ja kun oli kysytty, että mitä hän sano

mennessään. että ei muuto, kun hui
luituo!

Rako sanaryarressa ei ole muuta Totto,
kun Kivijään ^{talojen} maalauk. loppunon vain
hän tekainu.

Ei oo Lanteria sano Penttilän
Askari kuin äimää haki

Taällä sitä menhan naimishin
eikä taivhasa sano Peina ko
morsian joukosta puhuthin

Lisälyys.

Hoivundesta.

Kirj: Toivo Paasilta

Puorisonkäskyt.

Kotiseutukeräilyjä.

Keräilyt Haunodalla.

Sanganselkäuksia.

Tudonnut.